

پژوهشهای حقوقی

شماره ۷

هزار و سیصد و هشتاد و چهار - نیمسال اول

مقالات

- قرار جلب اروپایی و تأثیر آن بر حقوق استرداد مجرمین در اتحادیه اروپا
- بزه دیده شناسی حمایتی در پرتو «اعلامیه اصول بنیادی عدالت برای بزه‌دیدگان و قربانیان سوءاستفاده از قدرت»

- تأثیر قواعد آمره حقوق بین‌الملل بر تفسیر و اجرای قطعنامه‌های شورای امنیت
- مفهوم، انواع و قواعد حاکم بر قراردادهای عمومی
- مداخلی بر نظام حقوقی حاکم بر سرمایه‌گذاری خارجی در ایران
- حاکمیت قانون اساسی و وظیفه قضات در حقوق جمهوری اسلامی ایران

موضوع ویژه: جنبه‌های مختلف حقوق بانکی

- ابعاد حقوقی بانکداری اینترنتی
- نقد و بررسی نظریه وکالت بانک‌ها از مشتریان در خصوص سپرده‌های سرمایه‌گذاری
- لازم‌الاجرا بودن قراردادهای اعطای تسهیلات بانکی در هاله‌ای از ابهام
- حل و فصل دعاوی ضمانت‌نامه‌های بانکی بین‌المللی
- عقد اجاره به شرط تملیک و موانع گسترش آن در نظام بانکی ایران

نقد و معرفی

- کمیسیون حقوق بین‌الملل سازمان ملل متحد و حقوقدانان ایرانی

http://jlr.sdil.ac.ir/article_44559.html

کمیسیون حقوق بین الملل سازمان ملل متحد و حقوقدانان ایرانی

دکتر حسین شریفی طرازکوهی*

۱. در بستر جامعه بین‌المللی، در سطحی فرآگیرتر از اجتماع صرف واحدهای سیاسی، حقوق بین‌الملل به عنوان مجموعه قواعد و مقررات حاکم بر روابط کنشگران بین‌المللی، دستاورد تحولات تاریخی بین‌المللی‌ای تلقی می‌گردد که با مفاهیم و جهت‌گیری‌های خاص خود، چارچوب جدیدی را افاده می‌کند. ضرورتی برگرفته از واقعیات معطوف به حیات جمعی بین‌المللی که با ابتدای بر معیارهای الزام‌آور متناسب جدید، مناسبات بین‌المللی تنظیم و تنسيق می‌شود؛ یعنی برقراری نظم حقوقی بنیادینی که ضرورت و علت وجودی آن، تأمین «امنیت» و برقراری «صلح» در عرصه بین‌المللی است. مقوله‌ای که منطقاً مستلزم نظامی از ارزش‌ها و ایستارهای مشترک است؛ ایستارهایی که جهت اجرا و اعمال، باید به گونه‌ای تکوین یافته و قوام پذیرد که از عهده تنظیم مضبوط و روشمند روابط بین‌الملل برآید و به موازات ظهور و بروز نیازهای جدید جمعی از انعطاف‌پذیری لازم نیز برخوردار باشد؛ بتواند امنیت پایدار را جایگزین قدرت عنان گسیخته حاکمیت‌های مستقل نماید. از این حیث، شکلی نهادین از روابط بین‌الملل به منصف ظهور خواهد رسید که در آن، «همکاری»های عینی‌تر واحدهای سیاسی و کنشگران بین‌المللی ترجیح خواهد داشت. در این راستا، تعریف گروسیوسی از سیاست بین‌الملل بر مبنای جامعه‌ای از دولت‌ها که در پرتو قواعد و نهادهای مشترک ستیز فی‌مابین آنها محدود می‌شود، معنا می‌یابد؛ وی بر این گمان است که همه دولت‌ها در تعاملاتی که با هم دارند، ملزم به رعایت قواعد و نهادهای جامعه‌ای هستند که خود

* مدرس دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبایی. از دوست و همکار ارجمندم جناب آقای دکتر سیدقاسم زمانی که با ابتکار عمل خود فرصت نگارش این مطلب را برای اینجانب فراهم آوردند، سپاسگزارم.

تشکیل می‌دهند. لذا حقوق بین‌الملل واقعیت اجتماعی‌ای است که از طبیعتی سیال برخوردار است. امری که در پرتو پدیده غالب و تأثیرگذار «جهانی شدن» که روندی کیفی است، عمق و گستره بیشتری می‌یابد. لذا مشاهده می‌شود که در نظام بین‌الملل متشکل از دولت‌های برخوردار از حاکمیت که بنابر تعریف به عنوان منابع قاعده‌ساز و واضعان قواعد رفتاری محسوب می‌شوند، روند گریزناپذیر جهانی شدن، رابطه نزدیک و وثیقی بین محیط داخلی و بین‌المللی برقرار می‌کند. بنابراین، اصول و قواعد بین‌المللی، اجتماع دولت‌های در پی منافع فردی را به سوی جامعه دولت‌های در پی اهداف و منافع جمعی سوق می‌دهد.

۲. رهبافت هنجارگرای ناظر بر ضرورت حاکمیت قواعد حقوق بین‌الملل بر جهان، در نظام بین‌المللی دولت محور پس از جنگ جهانی دوم، در سپیده دم «نظم حقوقی منشور» پدیدار گردید، یعنی آن هنگام که بنیانگذاران سازمان ملل متحد و تدوین کنندگان سند تأسیس آن، نظم سیاسی پس از جنگ را به گونه‌ای ترسیم کردند که حاکمیت قواعد بین‌المللی بر جهان آینده سایه افکند و حقوق بین‌الملل مبتنی بر ارزش‌ها و موازین مشترک بخشی از فرهنگ جهانی گردد. منشور ملل متحد و جهت‌گیری کلی آن حکایت از این واقعیت دارد که جامعه بین‌المللی به نام «ملت‌ها» در مقام ایجاد سازمانی بین‌المللی برآمده تا «نسل‌های» آینده را از بلای جنگ، که دوبار در مدت یک عمر انسانی افراد بشر را دچار مصائب غیرقابل بیان کرده، محفوظ دارد و برای این منظور، ملل متحد مصمم شده‌اند که به ایجاد شرایط لازم برای حفظ عدالت و احترام به تکالیف ناشی از معاهدات و سایر منابع حقوق بین‌الملل مبادرت ورزند و «به رشد اجتماعی و شرایط زندگی بهتر کمک کنند». لذا هدف غائی «حفظ صلح و امنیت بین‌الملل» را وجهه همت خود قرار داده و بدین منظور، «اقدامات دسته جمعی مؤثر را برای جلوگیری و برطرف کردن تهدیدات علیه صلح و متوقف ساختن هرگونه عمل تجاوزکارانه و سایر اقدامات ناقض صلح به انجام برسانند و موجبات حل و فصل اختلافات بین‌المللی یا وضعیت‌هایی را که ممکن است منجر به نقض صلح گردد، از طریق مسالمت‌آمیز و طبق اصول عدالت و حقوق بین‌الملل فراهم آورند».

۳. در این نگرش، جنگ و خشونت، محصول زیاده‌روی‌ها و زورمداری‌هاست. اگر جنگ باید محو گردد، باید ریشه‌ها و دلایل آن جست‌وجو شود. در این راستا، تحقیقاً رفتار و تعامل واحدهای بین‌المللی در یک محیط آنارشیک زمینه‌ساز جنگ و خشونت است و روابط بر مبنای «قواعد و مقررات بین‌المللی» برای نیل به هدف غایی برقراری

صلح و امنیت پایدار، چارچوب ارجاع وثیق و محکمی تلقی می‌شود که نویدبخش روابط جدید است. از این حیث، «روابط صلح‌آمیز وفق اصول عدالت و حقوق بین‌الملل» مستلزم تدقیق و تنقیح معیارها و قواعد بین‌المللی در قالب فرایندی موسوم به «تدوین و توسعه تدریجی» است که ماده ۱۳ منشور ملل متحد این امر را به عهده مجمع عمومی واگذار کرده است و به منظور «توسعه همکاری بین‌المللی از لحاظ سیاسی و تشویق توسعه تدریجی حقوق بین‌الملل و تدوین آن» انجام مطالعات و ارائه توصیه‌های ضروری از این نهاد خواسته شده است.

مجمع عمومی سازمان ملل متحد در سال ۱۹۴۷، کمیسیون حقوق بین‌الملل را با ۱۵ عضو تأسیس و آن را مسؤول «تدوین و توسعه تدریجی» حقوق بین‌الملل کرد. به موازات تحولات بین‌المللی پس از جنگ جهانی، خصوصاً فرایند استعمارزدایی و ظهور دولت‌های تازه استقلال یافته، تعداد اعضای مجمع و در نتیجه کمیسیون حقوق بین‌الملل مستمراً رو به گسترش بوده است. در سال ۱۹۵۶ تعداد اعضای کمیسیون به ۲۱ عضو، در سال ۱۹۶۱ به ۲۵ عضو و در سال ۱۹۸۱ به ۳۴ عضو رسید.

وفق ماده «۱» اساسنامه، هدف کمیسیون حقوق بین‌الملل اختلاقی توسعه تدریجی حقوق بین‌الملل و تدوین آن است، امری که از قانون‌گذاری در مفهوم مصطلح آن متمایز است و نظر به ماهیت نظام بین‌الملل و نقش قاطع دولت‌ها در فرایند قاعده‌سازی بین‌المللی به عنوان «واضعان قواعد بین‌المللی» در عرصه بین‌المللی ناپذیرفتنی است لذا از این حیث، کمیسیون حقوق بین‌الملل در پرتو فقدان مرجع قانون‌گذاری بین‌المللی، در قالب تدوین پیشنهاد طرح جهت انعقاد کنوانسیون بین دولت‌های برخوردار از حاکمیت، نقش تعیین کننده‌ای در فرایند قاعده‌سازی بین‌المللی ایفا می‌کند. کمیسیون حقوق بین‌الملل در تدوین (codification) به مثابه فرایندی که از رهگذر آن، عهدنامه‌ها و قواعد عرفی موجود، به شکل نظام یافته و منقح جمع‌آوری می‌شود (امری که خاستگاه تاریخی آن به کنگره وین ۱۸۱۵ برمی‌گردد که مقررات ناظر بر رژیم رودخانه‌های بین‌المللی و الغای تجارت برده و طبقه‌بندی مأموران دیپلماتیک را تدوین نمود) و توسعه (development) به معنای بسط و تعمیق حقوق بین‌الملل از رهگذر ایجاد قواعد جدید در حوزه‌هایی که در آنها قواعد جدید طلب می‌شود، به حاکمیت قواعد بین‌الملل یا ایجاد فرهنگ رفتاری مبتنی بر حکومت قانون کمک می‌نماید. نقشی که در پرتو تحولات بین‌المللی سال‌های اخیر خصوصاً دگرگونی‌های ناشی از جهانی شدن امور و فراگیر شدن قواعد بین‌المللی در حوزه‌هایی که در گذشته در زمره امور داخلی دولت‌ها

محسوب می‌شدند، پویاتر و عمیق‌تر گردیده است.

۴. کمیسیون حقوق بین‌الملل از متخصصان و کارشناسان حقوقی، بر مبنای تقسیمات عادلانه جغرافیایی تشکیل شده است. اعضای کمیسیون حقوق بین‌الملل حقوقدانان برجسته و فرهیخته‌ای هستند که به مدت ۵ سال از سوی مجمع عمومی انتخاب می‌شوند. اعضای کمیسیون با توجه به صلاحیت‌های تخصصی و توانمندی‌های علمی‌شان انتخاب می‌شوند و در جلسات سالانه، به این اعتبار و نه به نمایندگی متبوع خود، شرکت می‌نمایند. از این جهت است که کمیسیون حقوق بین‌الملل به عنوان یک هیأت عالی‌رتبه حقوقی به منظور بررسی مسائل حقوقی بین‌المللی طراحی شده نه مسائل سیاسی؛ لذا اعتبار شخصی و تخصص اعضای کمیسیون، و نه وابستگی سیاسی - ملی به دولت، مورد تأکید است. اما باید یادآور شد به رغم اینکه بسیاری از موضوعات و طرح‌های پیشنهادی کمیسیون حقوق بین‌الملل، در پرتو آئین کار، به منزله پیشنهاد و توصیه به حکومت‌ها و مراجع بین‌المللی تلقی می‌شود، اما از آثار و استلزامات سیاسی قابل توجهی برخوردار است، امری که به ماهیت این نهاد و شیوه کار آن برمی‌گردد که بر پایه تعاملات و مناسبات خاص؛ دولت‌ها و نهادهای تخصصی بین‌المللی به نضج گرفتن قواعد بین‌المللی و فرهنگ رفتاری معطوف به حاکمیت قانون کمک می‌کند. این امر ممکن نیست مگر از رهگذر نقش آفرینی حقوقدانان توانمند و متخصصی که فراتر از شائبه‌های سیاسی در قالب پیشنهادی تخصصی عرض اندام نمایند و شایستگی‌ها و قابلیت‌های فردی آنها در چارچوب هویت جمعی کمیسیون حقوق بین‌الملل به منصفه ظهور برسد.

۵. یکی از اعضای این کمیسیون، آقای دکتر جمشید ممتاز، حقوقدان ایرانی است که در فضای ناشی از طرح «گفت‌وگوی تمدن‌ها»ی رئیس‌جمهور سابق، آقای سید محمد خاتمی، با حضور خود، معرف بایسته و شایسته تمدن و فرهنگ بی‌بدیل این دیار شد. دکتر ممتاز که در سال ۲۰۰۰ به عضویت کمیسیون حقوق بین‌الملل انتخاب شد، در اثر شایستگی تخصصی خود و به رغم همه مضیقه‌های سیاسی علیه این مرز و بوم، در دوم می ۲۰۰۵ به عنوان رئیس کمیسیون انتخاب گردید؛ انتخابی بر مبنای اجماع از میان ۸ نفر نماینده از قاره آسیا (در سال جاری، رئیس کمیسیون می‌بایست از میان نمایندگان کشورهای آسیایی انتخاب می‌شد)؛ اجماعی که بی‌شک به توانایی‌های علمی ایشان برمی‌گردد. در نظر ایشان، «ارزش‌ها و ملاحظات انسانی از واقعیات مشهود جامعه انسانی در سطوح ملی و بین‌المللی محسوب می‌شود و در روند قاعده سازی بین‌المللی

به منصفه ظهور می‌رسد.» وی بر این باور است که «اصول اساسی حقوق بشر معطوف به ملاحظات اخلاقی - انسانی، مستلزم درک صحیح اصول و قواعد مورد نظر و نیز تبادل آرا و نظریه‌های متعدد فرهنگی، حقوقی اندیشمندان جوامع است». ایشان احساس مثمر ثمر بودن خود در عرصه حقوق بشر و حقوق بشردوستانه را که «دغدغه‌های جدید» اوست اینگونه بیان می‌کند که «افزایش خشونت در جهان، درگیری‌های مسلحانه، جنگ، آوارگی و ظلمی که در حق غیرنظامیان می‌شود، زمینه را برای فعالیت بیشتر در عرصه حقوق بشر باز می‌کند».

موفقیت دکتر جمشید ممتاز در کسب ریاست کمیسیون حقوق بین‌الملل مؤید این واقعیت است که اگر موانع برداشته شود و زمینه‌ها فراهم آید و به نخبگان و اندیشمندان ایرانی فرصت داده شود، نام ایران در فضای بین‌المللی طنین‌انداز خواهد شد. به این نکته هم باید اشاره شود که در فضای سیاست‌زده حاکم بر کشور، آنچنان که شایسته و بایسته این رویداد تاریخی بود، به آن پرداخته نشد. این رویه جاری حتی در خصوص دیگر عضو ایرانی سال‌های ۱۹۶۱ - ۱۹۵۷ کمیسیون حقوق بین‌الملل، یعنی مرحوم دکتر احمد متین‌دفتری، به گونه‌ای دیگر پدیدار گردید و در زندگی‌نامه علمی منتشره به عضویت او در کمیسیون حقوق بین‌الملل نیز اشاره نشده است! * بدیهی است که باید زمینه‌های لازم برای حضور سایر اساتید حقوق بین‌الملل در عرصه‌های اینچنینی فراهم آید و اندک دستاوردهای موجود هم مورد کم‌لطفی و بی‌توجهی قرار نگیرد.

۶. اهمیت نقش و جایگاه حقوقدانان ایرانی در کمیسیون حقوق بین‌الملل، زمانی وضوح بیشتری پیدا می‌کند که به عناوین و موضوعاتی که در کمیسیون حقوق بین‌الملل بررسی و گزارش می‌شود و یا به عهدنامه‌های بین‌المللی منجر گردیده، توجه شود. موضوعات و طرح‌هایی که به عنوان ضرورت حیات جمعی بین‌المللی و در چارچوب نظم حقوقی پویا، مبنای تحلیل و ارزیابی تحولات بین‌المللی قرار می‌گیرد و افق‌های پیش روی جامعه جهانی از منظر حقوقی را نمایان می‌سازد. در مواردی هم صرف‌نظر از ارزش علمی مصوبات، نه تنها به عنوان تدوین و تبلور قواعد پذیرفته شده به رسمیت شناخته می‌شوند بلکه سرمنشأ شکل‌گیری قواعدی می‌شوند که خاستگاه آن نیازهای عینی جامعه جهانی و یا افکار عمومی است. این امر را می‌توان مشخصاً در مورد موضوعاتی که در دستور کار کمیسیون قرار دارد، مشاهده کرد.

* چهره‌ها در تاریخچه نظام آموزش عالی حقوق و عدلیه نوین، پژوهش و تدوین از عباس مبارکیان، نشر پیدایش، ۱۳۷۷، صص ۱۲۴-۱۲۳.

عناوین زیر از سوی کمیسیون حقوق بین‌الملل مورد بررسی قرار گرفته که حسب مورد طرح‌های پیشنهادی آن به صورت عهدنامه یا اعلامیه پذیرفته شده است:

۱. حقوق و تکالیف دولت‌ها (پیشن‌نویس اعلامیهٔ مربوط به حقوق و تکالیف دولت‌ها/۱۹۴۹)
۲. تنظیم اصول نورمبرگ (اصول حقوق بین‌الملل که در اساسنامه دادگاه نورمبرگ و احکام صادرهٔ آن، مورد شناسایی قرار گرفت/۱۹۵۰)
۳. پیش‌نویس مجموعه قواعد مربوط به جنایات علیه صلح و امنیت بشری (۱۹۵۴، ۱۹۹۶)
۴. دیوان کیفری بین‌المللی (پیشن‌نویس اساسنامه دیوان کیفری بین‌المللی/۱۹۹۴؛ اساسنامهٔ دیوان کیفری بین‌المللی/م - ۱۹۹۸)
۵. تابعیت و بی‌تابعیتی (پیشن‌نویس کنوانسیون مربوط به محو بی‌تابعیتی در آینده؛ کنوانسیون مربوط به کاهش بی‌تابعیتی)
۶. آئین داوری (قواعد مربوط به آئین داوری/ ۱۹۵۸)
۷. شرط ملل کامله‌الوداد (پیشن‌نویس مواد مربوط به شروط ملل کامله‌الوداد/ ۱۹۷۸)
۸. وضعیت پیک دیپلماتیک و بسته دیپلماتیک که توسط پیک حمل نمی‌شود (پیشن‌نویس مواد و پیش‌نویس پروتکل‌های اختیاری ۱ و ۲ راجع به وضعیت پیک دیپلماتیک و بسته دیپلماتیک که توسط پیک حمل نمی‌شود/ ۱۹۸۹)
۹. مصونیت‌های قضایی دولت‌ها و اموال آنها (پیشن‌نویس مواد مربوط به مصونیت‌های قضایی دولت‌ها و اموال آنها/ ۱۹۹۱)
۱۰. قواعد مربوط به استفاده‌های غیرکشتی‌رانی از آب‌راه‌های بین‌المللی (پیشن‌نویس مواد مربوط به قواعد و مقررات مربوط به استفاده‌های غیرکشتی‌رانی از آب‌راه‌های بین‌المللی/ ۱۹۹۴؛ کنوانسیون مربوط به قواعد و مقررات مربوط به استفاده‌های غیرکشتی‌رانی از آب‌راه‌های بین‌المللی/ ۱۹۹۷)
۱۱. حقوق دریاها
کنوانسیون‌های مربوط به حقوق دریاها:
الف - کنوانسیون مربوط به آب‌های سرزمینی و منطقه مجاور/ ۱۹۵۸
ب - کنوانسیون راجع به دریای آزاد/ ۱۹۵۸
ج - کنوانسیون ناظر به ماهیگیری و صید منابع زنده دریاهای آزاد/ ۱۹۵۸
د - کنوانسیون مربوط به فلات قاره/ ۱۹۵۸

- هـ- پروتکل اختیاری مربوط به حل و فصل اجباری اختلافات / ۱۹۵۸
۱۲. روابط دیپلماتیک
کنوانسیون وین راجع به روابط دیپلماتیک و پروتکل‌های اختیاری / ۱۹۶۱؛
کنوانسیون وین راجع به روابط کنسولی و پروتکل‌های اختیاری / ۱۹۶۳؛
کنوانسیون راجع به مأموریت‌های ویژه و پروتکل اختیاری / ۱۹۶۹؛
۱۳. حقوق معاهدات
کنوانسیون وین حقوق معاهدات / ۱۹۶۹
۱۴. مسأله حمایت و غیرقابل تعرض بودن نمایندگان دیپلماتیک و سایر اشخاصی که وفق حقوق بین‌الملل شایسته حمایت هستند. (کنوانسیون مربوط به جلوگیری و مجازات جنایات علیه اشخاص تحت حمایت بین‌المللی از جمله نمایندگان دیپلماتیک / ۱۹۷۳)
۱۵. روابط بین دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی
کنوانسیون وین در مورد نمایندگان دولت‌ها در روابط خود با سازمان‌های بین‌المللی جهانی / ۱۹۷۵
۱۶. جانشینی دولت‌ها در مورد معاهدات
(کنوانسیون وین راجع به جانشینی دولت‌ها در معاهدات / ۱۹۷۸)
۱۷. جانشینی دولت‌ها در مورد موضوعاتی غیر از معاهدات
(کنوانسیون وین راجع به جانشینی دولت‌ها در مورد اموال، آرشیو و بدهی‌های دولت / ۱۹۸۳)
۱۸. مسأله معاهدات منعقد شده بین دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی یا بین دو یا چند سازمان بین‌المللی
(کنوانسیون وین راجع به حقوق معاهدات بین دولت‌ها و سازمان‌های بین‌المللی یا بین سازمان‌های بین‌المللی / ۱۹۸۶)
۱۹. تابعیت در ارتباط با جانشینی دولت‌ها
(پیش‌نویس مواد مربوط به وضعیت اشخاص حقیقی در ارتباط با جانشینی دولت‌ها، پذیرفته شده از سوی کمیسیون در شور دوم / ۱۹۹۹)
۲۰. مسؤولیت دولت‌ها ناشی از اقدامات متخلفانه بین‌المللی
(پیش‌نویس مواد مربوط به مسؤولیت دولت‌ها ناشی از اقدامات متخلفانه بین‌المللی / ۲۰۰۱)
۲۱. مسؤولیت بین‌المللی به دلیل آثار زیانبار اقداماتی که در حقوق بین‌الملل منع نشده است (پیشگیری از خسارات فرامرزی فعالیت‌های مخاطره‌آمیز) (پیش‌نویس مواد مربوط به جلوگیری از خسارات فرامرزی اقدامات مخاطره‌آمیز / ۲۰۰۱).

موضوعات دیگری که کمیسیون حقوق بین‌الملل در حال بررسی و مطالعه آنهاست عبارتند از:

۱. حمایت دیپلماتیک
۲. مسؤولیت سازمان‌های بین‌المللی
۳. منابع طبیعی مشترک
۴. حق شرط نسبت به معاهدات
۵. آثار مناصمات مسلحانه بر معاهدات
۶. اخراج بیگانگان
۷. اقدامات یکجانبه دولت‌ها
۸. از هم گسیختگی حقوق بین‌الملل: مشکلات ناشی از بسط و گسترش قواعد حقوق بین‌الملل.

۷. مشاهده می‌شود که موضوعات مورد بررسی در کمیسیون حقوق بین‌الملل که جهت تصمیم‌گیری نهایی به دولت‌ها یا مجمع عمومی ارجاع داده شده و النهایه به صورت عهدنامه‌های بین‌المللی لازم‌الاجرا درآمده، محصول گفتمان علمی - تخصصی اعضای کمیسیون حقوق بین‌الملل است که به اقتضای نیازها و جهت‌گیری‌های هنجاری جامعه جهانی، قواعد و مقررات متناسب را به جامعه دولت‌ها ارائه می‌دهند؛ به گونه‌ای که ملهم از افکار عمومی جهانی و واقعیات عینی جهانی، طرح‌های پیشنهادی، حالت محوری و تأثیرگذار بر روند تحولات و تصمیم‌گیری دولت‌ها به صورت فردی و جمعی داشته است. از این رهگذر با توجه به موضوعاتی که هم‌اکنون در دستور کار کمیسیون حقوق بین‌الملل به ریاست آقای دکتر ممتاز، قرار گرفته می‌توان به نقش مؤثر اعضا و نهاد کمیسیون متناسب با تحولات هنجاری و ساختاری بین‌المللی، خصوصاً در حوزه موضوعی حقوق بشر و حقوق بشردوستانه بین‌المللی وقوف پیدا کرد. امید است در آینده شاهد حضور گسترده‌تر و مؤثرتر حقوقدانان ایرانی در نهادها و مراجع حقوقی و قضایی بین‌المللی باشیم.

JOURNAL OF

LEGAL RESEARCH

VOL. IV, NO. 1

2005-1

Articles

- European Arrest Warrant and its Impact on Extradition Law in the European Union
- Protective Victimology in Light of “The Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power”
- The Impact of Peremptory Norms on the Interpretation and Application of United Nations Security Council Resolutions
- Concept, Kinds and Rules Governing Public Contracts
- An outline to Iranian Legal System on the Foreign Investment
- The Constitutionality and Role of Judges in Iranian Law

Special Issue: Different Aspects of Banking Law

- Legal Aspects of Internet Banking
- Discussion of Principles Agent Theory in Banks on behalf of Depositors in Banking Deposits
- Binding Character of Contracts on Credits Granted by Banks and it's Ambiguities
- Settlement of Disputes in International Bank Guarantees
- Hire-Purchase Contract and Barriers to it's Development in the Iranian Banking System

Critique and Presentation

- UN International Law Commission and Iranian Lawyers

ISSN: 1682-9220

S. D. I. L.

The S.D. Institute of Law

Research & Study